

Sångpostillan - Tredje söndagen i Påsktiden

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-03-20
Senast uppdaterad 2020-04-19

Tredje söndagen i Påsktiden Misericordias domini Den gode Herden

Tredje årgångens läsningar:

GT: Jeremia 23:3-8

Epistel: 1 Petrus brev 5:1-4

Evangelium: Johannes 10:22-30

Psaltarpsalm: 23

Dagens bön:

O Gud,

som genom din Sons förnedring

har upprättat den fallna världen,

låt honom vara vår herde,

så att vi räddade från den eviga döden

får leva i den ständiga glädjen i ditt rike.

Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre

som lever och verkar med dig och den helig Ande,

från evighet till evighet.

Amen.

Tredje söndagen i Påsktiden är den gode Herdens söndag. Den latinska benämningen på denna söndag är Misericordias domini – efter inledningsorden i dagens gamla introitus: Misericordias Domini in aeternam cantabo = Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar evinnerligen (Psalt 89:2 enligt 1917).

Jag vill sjunga om min vän – det är psalm 472 som i predikan skall hjälpa oss att sätta fokus på Jesus – Den gode Herden och som inte bara är Herden utan också Mästaren och Frälsaren. Han är också Vägen, Sanningen och Livet och som kan ge både kraft och ljus och nåd. Eva Norberg, författare och lyriker från Sunnansjö i Dalarna skrev denna psalm 472 år 1971. Melodin är dock gammal. Den skrevs år 1674 av Johann Ulich som var kyrkomusiker i Wittenberg.

Predikans text: Johannes 10: 22-30

Nu inföll tempelinvigingsfesten i Jerusalem. Det var vinter, och Jesus gick omkring i Salomos pelarhall i templet. Då omringade judarna honom och sade: ”Hur länge skall du hålla oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet.” Jesus svarade: ”Jag har sagt er det, men ni tror det inte. Gärningarna som jag gör i min faders namn vittnar om mig.

Men ni tror inte, därför att ni inte hör till mina får. Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå under, och ingen skall rycka dem ur min hand. Vad min fader har gett mig är större än allt annat, och ingen kan rycka det ur min faders hand.

Jag och Fadern är ett.”

Vi läser Psalm 472 vers 1.

Jag vill sjunga om min vän,
Herden, han som själv är vägen.
Fåren känner han igen,
vet var källan är belägen.
Herre Jesus Krist, Guds Son,
dig jag får all kraft ifrån.

Johannes börjar med att berätta att det var tempelinvigingsfest i Jerusalem. Vi får också veta att det var vinter och att Jesus gick omkring i Salomos pelarhall.

Tempelinvigingsfesten var en stor och glad högtid som varade i åtta dagar. Det var en ljusfest då många oljelampor brann. Man firade denna ljusfest till minne av det som hände år 164 f Kr. Då återinvigde Judas Mackabéus templet. Detta tempel hade orenats och de troende hade förnedrats under den grymme Antiokus Epífanés tid.

Om honom talar Daniels bok i GT (se Daniel 11:21-35 och vägsträcka 44 i Bengt Pleijels bok ”I Guds händer vad som än händer”). Epifanes betyder den lysande. Hans motståndare kallade honom Epimanes, det betyder galningen. Ty galen var han. Han lät utropa sig till gud. Ingen god gud - människor förföljdes, barn slaktas inför mödrars ögon, om någon hade bibelrulle på sig blev han avrättad. Antiokus förbjuder offren i templet och bygger altare åt hedniska gudar. Allt profaneras, man offerar svin i templet. Allt för att förnedra folket.

Här bäddas det onda frö ned i marken som en gång vid tidens slut skall växa upp till en Mot-Kristus, en antikrist. Paulus kallar honom Laglöshetens människa, undergångens son, motståndaren som förhäver sig över allt som kallas gud och heligt och sätter sig i Guds tempel och utger sig för att vara Gud (2 Tess 2:3-4).

Detta som händer under Antiokus Epifanes tid sätter i gång mackabeéupproret. Antiokus makt krossas. Templet renas. Och nu firas återinvigningen av templet som en stor fest. Budskapet i detta var att det onda, det mörka, det djävulska, inte får sista ordet.

Det som Johannes skrivit om i vår text idag är nedskrivet för vår skull. Vi finns här. Vår historia kan ibland fångas i de orden det var vinter. Det finns tider i vårt kristna liv då det blir vinter. Man känner sig frusen, kall. Det kan vara högtid och fest runtomkring. Men glädjen når inte in. Man känner sig djupfryst. De varma känslorna är borta. Man ville va en kristen men man vet att det är så mycket som borde va annorlunda.

Och det värsta är: Man begriper sig inte på Jesus. Jesus finns där. Men man får inte något riktigt grepp om honom. Han går omkring och han går fram och tillbaka.

Ibland tycks Jesus komma åt det håll där man sitter. Man ser hans varma ögon, man hör hans röst i de stunderna anar man att livet med Jesus är rikt och härligt att leva.

Men ibland tycks Jesus vända sig om och gå åt andra hållet Då ser man inte längre hans ögon. Man hör inte hans röst. Jesus ve vända ryggen till.

Medan Jesus går, sitter man där själv vid sin pelare i Salomos pelargång. Man tycker synd om sig själv. Man väntar att alla andra ska göra något. Man anklagar dem. De ska ändra på sig. Jesus kommer och går. Människor kommer och går men själv sitter man där besviken på allt och på alla.

Då hör vi Herdens röst: Följ mig.. Jesus vill att vi ska bryta upp. Han tar oss i handen och reser oss upp. Vi får ta trons steg ur vår fastlåsthet och följa Jesus.

Och vi hör hur någon sjunger Jag vill sjunga om min vän, Herden han som själv är vägen. Fåren känner han igen, vet var källan belägen. Herre Jesus Krist, Guds Son, dig jag får all kraft ifrån.

När vi följer med börjar vi förstå mer än någonsin tidigare vem Jesu är och det han säger om sig själv: Jag är vägen. Inte en väg många vägar. Jesus är Vägen. Inte vägen som gör ont i dina fötter. Inte den som gör dig rädd och spänd i dina nerver därför att t är så svår och livet så grymt och människorna så hårda.

Vill du hitta vägen gör då så här: Stäng av motorn, parkera din status, stig ut ur din lilla värld. Därutanför finns vägen, den smala vägen, den övermåttan härliga vägen – Jesusvägen. Den är som skogsstigen, den smala vägen, där du får andas ut bekymmer och instängdhet i ditt liv Han leder dig till källan, du får dricka och vila och andas in hälsa, friskhet, liv, glädje, kraft. Den glädjen går att sjunga in i sitt hjärta.

Vi sjunger vers 1. Jag vill sjunga om min vän, Herden han som själv är vägen. Fåren känner han igen, vet var källan är belägen. Herre Jesus Krist, Guds Son, dig jag får all kraft ifrån.

Vi läser psalm 472 vers 2.

Jag vill sjunga om min vän,
Mästaren. Jag tveklöst följer
Honom, som är sanningen,
för vars blick sig intet döljer.
Herre Jesus Krist, Guds Son,
dig jag får allt ljus ifrån.

När Jesus går där i Salomos pelargång omringas han plötsligt av en mängd folk som vill ställa honom mot väggen. Om du är Messias, säg oss det öppet. Är du frälsaren? Är du den räddare som Gud lovat sända? Ja, Jesus vem är du?

Och Jesus svarar: Jag har sagt er det, men ni tror det inte. Varför tror de inte? De har fel både på ögonen och på öronen, säger Jesus.

De har sett hans gärningar. Men de var tydligen alldeles blinda för gärningarnas budskap. De har hört vad han sagt men de har inte tagit emot hans ord. Det är precis som om en slöja hängt för både ögon och öron. Finns vi här?

Det berättas om Mose när han varit inför Gud på det heliga berget att hans ansikte hade fått en sådan utstrålning av Guds härlighet, att folk inte klarade av se på honom. Därför hängde han en slöja för ansiktet, en duk.

När Paulus berättar om det här i 2 Kor 3 säger han att slöjan hänger kvar när Moses ord föreläses. Men slöjan hänger inte över. Det är inte bibeln som är dunkel. Slöjan hänger över våra hjärtan, säger Paulus. Det är vi som är dunkla. Vi begriper oss inte på själva. Vi ser och vi hör men vi famlar och fumlar omkring utan att förstå någonting.

Men det händer något med oss när vi vänder om. När vi vänder om till Herren är det någon som lyfter av slöjan. Vi avslöjas.

När människor avslöjar oss gör de det för att tala om för oss och för alla hur usla vi är. Och vi får skämmas.

När den helige Ande avslöjar oss gör han det för att vi ska förstå hur mycket vi behöver Jesus. Paulus uttrycker det så här För de som vänder om till Herren tas slöjan bort.:

Vad ser vi då? Paulus svarar: Herren, det är Anden och där Herrens Ande är, där är frihet. Alltså: När vi avslöjas av Herrens Ande sker det för att vi ska hitta in i Jesu frihet, förnyelse och upprättelse. Där sker en förvandling. Alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet förvandlas till en och samma avbild; vi förhärligas av denna härlighet som kommer från Herren, Anden. (2 Kor 3:18)

Vi ser Jesus. Vi hör och förstår hans ord när han säger: Jag är sanningen. Lägg märke till värmen i uttrycket. Sanningen är inte en mängd svårsmälta teorier, inte åsikter. Sanningen är en person: Jag är sanningen. I Jesus finns den levande Gudens verklighet.

Och därför, när vi är inför honom får vi hjälp att begripa oss på oss själva. Han som är sanningen, för vars blick sig intet döljer. Han rakt igenom mig. Jag förstår att jag är en syndare som inte klarar en enda dag utan honom. Han vet allt om mig. Och trots det älskar han mig. Han är den som kan hjälpa mig med mina problem. Jesu yrke är att va frälsaren, han älskar att få utöva sitt yrke.

Vi sjunger psalm 472 vers 2. Jag vill sjunga om min vän, Mästaren. Jag tveklöst följer Honom, som är sanningen, för vars blick sig intet döljer. Herre Jesus Krist, Guds Son, dig jag får allt ljus ifrån.

Vi läser psalm 472 vers 3.

Jag vill sjunga om min vän,
Frälsaren, som själv är livet.
I hans död är slutligen
dödens onda helt fördrivet.
Herre Jesus Krist, Guds Son,
dig jag väntar nåd ifrån.

Jesus säger: Jag är Livet. Det friska livet, det verkliga livet. Inte låtsaslivet där man leker sig bort och lurar sig bort.

Det livet ger oss tomten. Tomten är en sagofigur. Overklig Det är han som lurar oss att klä ut oss, spela våra roller, låtsas som om vi vore äkta. Tomten syns men han finns inte. Jesus syns inte men han finns. Och han lever och förmedlar det äkta, det rena, det friska livet.

De som vill höra ihop med Jesus förstår detta mer och mer. Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. man sagt sitt JA till Jesus och följer Jesus blir man föremål för hans omsorg. De förvandlas och de förhärligas, som Paulus uttrycker det. Jag får lyssna in hans löften. Hör vad han säger idag: Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå under och ingen skall rycka dem ur min hand.

Att vara kristen är att överlåta sig i hans händer varje dag. I hans händer vad som än händer. Ingen skall rycka dem ur min hand. Ingen skall rycka dem ur min Faders hand. Jag och Fadern är ett. Jesus och Fadern är fullkomligt överens om att det är så.

Lägg märke till vad Jesus säger: Vad min Fader har gett mig är större än allt annat. Vad menas? Olika översättningar ger olika svar.

1917 och Bo Giertz säger att Min fader som givit mig dem är större än alla.

Bibel 2000 och Folkbibeln säger att vad min fader har gett mig är större än allt annat.

Naturligtvis är det så att Fadern är större än alla. Han har makt att bevara dem som kommer till honom. Men tänk om det också är att vad min fader har gett mig är större än allt annat. Att du och dem som Fadern ger till Jesus är större än allt annat.

Kan du ana och se detta: När du överlämnar dig i Guds händer, blir ett barn i Guds famn, ser han på dig som det största och finaste av allt. Du är så dyrbar i mina ögon, så högt aktad och så älskad av mig. Var därför rädd om dig själv. Du får ta emot dig något mycket stort och dyrbart.

Jag och Fadern är ett i denna uppfattning, säger Jesus till sist.

Vi sjunger: Jag vill sjunga om min vän, Frälsaren, som själv är livet. I hans död är slutligen dödens onda helt fördrivet. Herre Jesus Krist, Guds Son, dig jag väntar nåd ifrån.

Ordbrukaren får i denna vecka efter
den gode Herdens söndag
bära med sig och arbeta in i sig dagens psaltarpsalm, Psalm 23.
Läs den i din bibel och lyssna in Herrens budskap till dig.

När jag får vara din Herde kommer ingenting att fattas dig. Jag låter dig vila i min kärlek och slappna av där. Du får andas ut din sorg och saknad och andas in mitt liv, min hälsa, min friskhet.

Jag för dig till vatten där du finner ro. Kom till mig och du ska finna vila. Kom till mig och drick. Min källa har vatten så det räcker. Jag upplivar din inre människa.

Jag ger dig ny kraft och spänst åt dina trötta tankar. Jag leder dig på rätta vägar. Jag leder dig inte alltid på lätta vägar. Det vore bra för dig. Men jag hjälper dig att hitta en rätt färd genom livet.

I dödsskuggans dal, i allt mörker och alla svårigheter som kan drabba dig, där är jag med dig. Jag ställer mig där hos dig. Jag är med min tröst och min kraft. Sträck ut din hand ...

Jag bereder för dig ett bord där du tar emot mig i den heliga nattvardens kärleksmåltid. Där finner du vila och tröst i din sorg. Jag smörjer ditt huvud med olja och kröner dig till himmelrikets kungabarn.

Jag låter din inre bägare flöda över så att den fylls med liv och liv i överflöd.

Gårdagarna tar jag hand om. När du ser dig tillbaka ser du endast de två vännerna: Godhet och Nåd, som följer dig.

Jag vill vara din Herde och ha dig nära mig. Evinnerligen.

Ur bibelskolans skattkammareLäs Nyfikenhetsvandring 34 - ”ifrån de döda”.

Vad betyder Påsken för oss? Vi får leva1. i en ny lovsång

2. med ett levande hopp

3. i ett nytt liv

4. av Guds förlåtelse

5. av Guds kraft

6. med Guds slutliga triumf för ögonen

7. med ett framtidshopp för oss själva

8. med ett framtidshopp för världen